

ANGULIMALA

G.K. Ananda Kumarasiri

Việt dịch: Hoàng Phước Đại

LỜI GIỚI THIỆU

Câu chuyện Angulimāla, từ một học sinh giỏi, lễ phép, siêng năng trở thành kẻ giết người hàng loạt và sau đó xuất gia tu hành trở thành A la hán có trái tim nhân hậu, được kể lại hàng triệu lần cách đây 2600 năm.

Tác phẩm truyện tranh minh họa cuộc đời của Angulimāla, phục vụ độc giả mọi lứa tuổi. Các cháu thiếu nhi có thể đọc hoặc nghe ông bà, cha mẹ kể về những lời khuyên làm việc tốt, tránh xa cái xấu. Các cháu tuổi thiếu niên và thanh niên, hiểu được nguyên nhân gây ra khổ đau và hướng dẫn cho các em sống, học tập tiến bộ. Bạc phụ

huynh cũng có thể tìm thấy những hướng dẫn cho mình trong cuốn sách. Nhắc nhở phụ huynh nuôi nấng chăm sóc các cháu bằng yêu thương, nhân hậu; hướng các cháu đến việc làm có ích.

Người dịch

Hoàng Phước Đại, Đồng An

Bhaggavā và Mantani vui mừng bên con trai mới sinh của mình

Vài năm sau khi kết hôn, vợ của Bhaggavā Gagga, một quân sư thuộc dòng dõi Bà la môn dưới triều đại Vua Pasenadi, tên là Mantani sinh hạ bé trai. Cháu bé rất dễ thương, mạnh khỏe, hiếu động. Cả Mantani và Bhaggavā đều vui mừng, sau một thời gian dài mong đợi với nhiều lo lắng. Tuy nhiên,

vào đêm cháu bé ra đời, Bhaggavā thấy vũ khí của lính canh sáng lóe lên bất thường.

Hiện tượng này làm Bhaggavā lo ngại. Bhaggavā không lý giải được ánh sáng kỳ lạ đó có liên hệ thế nào đến thời điểm con trai của ông ra đời. Bhaggavā thậm mong đó là điềm tốt cho cháu bé. Trước đây, Bhaggavā chưa bao giờ gặp những điều như vậy. Bởi vậy Bhaggavā lo âu tìm hiểu, liệu hiện tượng bất thường này là một điềm tốt hay xấu.

Ở Ấn Độ, đặc biệt những người hoàng gia và quý tộc, có thói quen đến nhờ chiêm tinh suy đoán những hiện tượng bất thường xảy ra trong gia đình. Nhưng lúc đó là nửa đêm, ông ấy phải

đợi đến sáng hôm sau để đi gặp nhà chiêm tinh của Hoàng gia.

Bhaggavā nhờ Nhà chiêm tinh hoàng gia đoán vận mệnh con trai mình

Sáng sớm hôm sau, Bhaggavā vội vã đến nhà chiêm tinh của hoàng gia để nhờ chiêm tinh dự đoán tương lai của cháu bé và lý giải hiện tượng lạ thường xảy ra đêm qua. Bhaggavā báo cho nhà chiêm tinh tin vui về cháu trai vừa sinh hạ và nhờ chiêm tinh đoán tương lai của cháu bé. Nhà chiêm tinh Hoàng gia cẩn thận lật sách và tính toán nhiều lần để chắc rằng hiện tượng chiêm tinh và vị trí các vì sao được ông ấy lý giải chính xác.

Bhaggavā nhận thấy sau mỗi lần tính toán, nhà chiêm tinh lại lắc đầu như có

điều gì nhằm lẫn. Nhà chiêm tinh lăm bằm, “ Điều này không đúng, Có thể thời gian và vị trí các chòm sao trong hành tinh không chính xác. Phải kiểm tra lại! ” Mỗi lần lướt ngón tay thông thạo của mình trên bàn tính thiên văn, nhà chiêm tinh lại lăm bằm như vậy. Bhaggavā càng thêm lo lắng khi nhà chiêm tinh cứ kiểm tra tính toán của ông ấy. Không còn kiên nhẫn, Bhaggavā cầu xin nhà chiêm tinh nói ra những lời suy đoán.

Nhà chiêm tinh hoàng gia cuối cùng chậm rãi nhìn Bhaggavā và nói “ Tôi rất buồn để nói với ngài tin không hay. Theo tính toán của tôi, con trai của ngài đã sinh vào giờ xấu. Chính xác là cậu bé được sinh vào cung sát nhân.

Điều này có nghĩa cậu bé gây nhiều tội lỗi cho mọi người. ”

Bhaggavā lắng nghe mọi người bàn tán về hiện tượng bất thường

“ Thêm vào đó, vũ khí của binh lính lóe sáng bất thường vào lúc cậu bé sinh ra là điềm không hay về tương lai của cậu bé. Từ những hiện tượng đã xảy ra và theo tính toán của tôi, khi lớn lên cậu bé sẽ trở thành một tên giết người khét tiếng. ”

Bhaggavā gục ngã, không nói nổi thành lời khi nhà chiêm tinh của Hoàng gia đưa ra những nhận xét xé lòng như vậy. Khuôn mặt thất thần, Bhaggavā trở về nhà với tâm trạng đau buồn.

Trên đường về nhà, Bhaggavā nhận thấy mọi người trong thị trấn bàn tán

về ánh sáng kì lạ lóe lên từ vũ khí của họ vào đêm trước. Bhaggavā dừng xe ngựa, lắng nghe họ đang nói điều gì. Hầu hết mọi người bày tỏ lo ngại sự kiện lạ thường là một điềm xấu. Bhaggavā nghe một người nhận xét “À, đây là một điềm không tốt.” Một người khác lại nói “ Tai ương sẽ đến với người dân của đất nước Kosala.” “Trời đã nổi giận với người Kosala,” Họ kết luận như vậy.

Trái tim của Bhaggavā đau buồn về tương lai của cháu bé. Bhaggavā nghĩ thầm “ Nếu người dân của thành phố Savāthī đều thấy ánh sáng bất thường như vậy thì rõ ràng lời tiên đoán của chiêm tinh Hoàng gia là chính xác”. Trên đường về nhà, với những gì đã

trải qua, lòng Bhaggavā lo lắng về tương lai của cháu bé.

Nhà vua Pasenadi thình lình thức dậy bởi ánh sáng lạ kì

Tuy nhiên, Bhaggavā không cho vợ mình biết tiên đoán của chiêm tinh về tương lai cháu bé. Không muốn vợ mình đau buồn, Bhaggavā âm thầm chịu đựng.

Ngay sau đó, Bhaggavā, đến hầu Vua Pasenadi như thường lệ. Bhaggavā, hỏi thăm nhà vua đêm qua có ngủ ngon giấc hay không? Nhà vua trả lời “ Làm sao ta có thể ngon giấc được Bhaggavā ”. “ Một việc lạ thường đã xảy ra tối qua. Ta bị đánh thức, trong đêm khuya bởi tia sáng lóe lên từ bộ áo giáp treo trong phòng ngủ của ta. Lúc tỉnh giấc,

ta nhìn thấy phía nhà kho vũ khí bùng sáng như đang cháy. Lúc đầu, nghĩ có lẽ là ta nằm mơ. Nhưng khi binh lính tìm hiểu, sự việc không phải như ta nghĩ. Ta có cảm giác bất an. Suốt đêm tâm trí chập chờn bởi tia sáng lạ thường trong cung điện. Ta không thể nào ngủ lại được. Liệu tia sáng này là điềm báo về mối nguy hiểm cho ta và Hoàng cung?”

Bhaggavā thuật lại cho nhà vua tiên đoán của chiêm tinh

Bhaggavā, là vị quan trung thành của nhà vua. Bhaggavā đã tâu với Vua Pasenadi rằng “Bệ hạ, không phải lo lắng. Hiện tượng này đã xảy ra trong thành phố Savāthī. Bí ẩn xảy ra không ảnh hưởng đến sự an nguy của Bệ hạ.

Đêm qua vợ của thần đã sinh hạ một cháu trai. Vào thời điểm cháu bé chào đời, tất cả vũ khí trong thành phố đều lóe sáng như lửa cháy.” Với sự chân thành, Bhaggavā bộc bạch hết sự thật với vua, “Thần đã hỏi chiêm tinh Hoàng gia về tương lai của cháu bé và những bí ẩn đã xảy ra vào lúc cháu bé sinh ra. Liệu đây có phải là nguyên nhân gây ra những tia chớp sáng trên các thanh gươm, giáo và trong kho vũ khí. Nhà chiêm tinh đoán những hiện tượng lạ thường đó báo trước sự nguy hiểm đối với người dân nước Kosala.”

Bằng sự trung thành với Vua Pasenadi, Bhaggavā “Thưa bệ hạ, hãy cho phép thần chấm dứt cuộc sống của đứa bé trai mới sinh trước khi nó trở

thành một tên giết người khét tiếng và đe dọa người dân Kosala.”

Bhaggavā bày tỏ lòng biết ơn đối với nhà vua

Vua Pasenadi hỏi lại “Bhaggavā, chiêm tinh tiên đoán cháu bé sẽ trở thành thủ lĩnh của những tên giết người hay phạm tội một mình? Bhaggavā quỳ xuống trả lời “Thưa Đức vua, nó sẽ trở thành một tên giết người đơn độc.”

Vua Pasenadi yên tâm với câu trả lời của Bhaggavā. Vua Pasenadi lập luận rằng kẻ giết người đơn độc, không thể đe dọa ngai vàng được. Vua Pasenadi nhớ lời dạy của Đức Phật về tính Phật ở chúng sinh và mỗi đứa trẻ được sinh ra đều có tâm thức trong sáng và phẩm hạnh đáng quý.

Vua Pasenadi hy vọng, Bhaggavā có thể ngăn chặn bất kỳ tội lỗi bằng cách nuôi dạy cháu bé thật tốt. Sau khi suy nghĩ, Vua Pasenadi khuyên Bhaggavā “Thay vì kết thúc mạng sống của con người, người phải có trách nhiệm hướng dẫn dạy dỗ cháu bé sống có đạo đức. Cháu trai của người sẽ dần mất đi bản tính tội lỗi đã dự đoán trước đó.” Bhaggavā thở phào nhẹ nhõm. Con trai của ông ấy cuối cùng đã được sống. Bhaggavā rồi rít cảm ơn Vua Pasenadi và hứa nuôi nấng dạy bảo con trai theo tinh thần Bà la môn.

Theo lời khuyên của Vua Pasenadi, việc đầu tiên của Bhaggavā là lựa chọn một cái tên để đặt cho con mình. Sau khi bàn tính với Mantani, Bhaggavā đặt tên cháu bé là Ahimsaka

– Có nghĩa là không làm tổn thương bất kì ai.

Bhaggavā và Mantani trải qua những giây phút vui sướng bên cháu Ahimsaka

Bhaggavā hy vọng cái tên Ahimsaka sẽ đem lại an lành, giúp ích cho xã hội. Bhaggavā hi vọng con trai của Bhaggavā sẽ không sát sinh và không trở thành một kẻ giết người như lời tiên đoán của chiêm tinh.

Mỗi ngày, Bhaggavā và Mantani dành nhiều thời gian vui chơi với Ahimsaka. Ahimsaka đem lại niềm vui và hạnh phúc cho họ.

Bhaggavā không quản công sức nuôi dưỡng con mình. Nghe theo lời Vua Pasenadi, Bhaggavā để tâm theo dõi và

dạy dỗ để đảm bảo cháu bé lớn lên thành người tốt. Bhaggavā lựa chọn phương pháp giáo dục và người thầy tốt nhất để dạy Ahimsaka thực hành giáo lý và phong tục của Bà La Môn.

Lớn lên, Ahimsaka thành một cậu bé khỏe mạnh, lễ phép và thông minh. Ahimsaka chịu ảnh hưởng sâu sắc bởi giáo dục của gia đình, tôn trọng, vâng lời cha mẹ để duy trì danh dự và uy tín của dòng họ. Hơn nữa, Ahimsaka luôn thương yêu người khác. Ahimsaka không bao giờ giết hại hoặc làm tổn thương các con vật.

Ahimsaka luôn tỏ là học sinh thông minh và lễ phép

Bhaggavā tin tưởng, tự hào về những tiến bộ đạt được trong học tập của người con trai. Bhaggavā hoàn toàn bằng lòng về con mình, Bhaggavā tin rằng một đứa trẻ, luôn quan tâm đến việc học tập truyền thống Bà La Môn, và giáo lý trong Kinh Vệ Đà như Ahimsaka, không thể trở thành một người phạm tội nguy hiểm.

Tuổi thiếu niên, Ahimsaka là một học sinh có thành tích vượt trội trong học tập. Ước muốn của Ahimsaka là học giỏi để được theo học tại trường Takkasila – Một trường đại học nổi tiếng thời Ấn Độ cổ đại.

Khi đến tuổi trưởng thành với thành tích học tập xuất sắc và uy tín của gia đình Brahmin, Ahimsaka được chọn vào học tại trường đại học Takkasila.

Không chỉ như vậy Ahimsaka còn được học tập dưới sự dạy dỗ của những thầy giáo Disapamuk lừng danh.

Bhaggavā và Mantani dặn dò đưa tiễn Ahimsaka

Bhaggavā và Mantani rất tự hào. Họ vui mừng vì Ahimsaka được dẫn dắt bởi thầy giáo giỏi. Họ tin chàng trai sẽ theo bước của cha mình, trở thành người tài giỏi, giữ vị trí cao trong triều đình. Trong xã hội Ấn Độ cổ đại, người học cao luôn được trọng vọng và ngưỡng mộ. Nhưng Bhaggavā và Mantani cũng lo lắng, khi Ahimsaka theo học ở Takkasila.

Ahimsaka lựa chọn theo học ở Takkasila đồng nghĩa với việc cậu ấy sẽ xa nhà cho đến khi khóa học kết

thúc. Quy định bắt buộc, các sinh viên phải tiếp thu tất cả các kiến thức của một thầy giáo duy nhất truyền đạt, trong vòng 8 đến 10 năm.

Bhaggavā, vui mừng về thành tích học tập xuất sắc của Ahimsaka. Bhaggavā tin tưởng Ahimsaka sẽ có một vị trí và uy tín ảnh hưởng đến triều đình sau này. Bhaggavā cảm thấy yên tâm khi Ahimsaka đam mê trong học tập, Ahimsaka sẽ không trở thành một kẻ giết người như tiên đoán. Chắc chắn có sai lầm trong suy đoán của chiêm tinh Hoàng gia năm xưa về tương lai của Ahimsaka. Nghĩ như vậy Bhaggavā cảm thấy nhẹ nhàng, bớt lo lắng về tương lai của con mình.

Ahimsaka theo học tại trường đại học Takkasila

Khi đến Takkasila, Ahimsaka choáng ngợp trước vẻ nguy nga của trường đại học. Trường được xây dựng đồ sộ với những tháp vòm san sát. Hành lang rộng nối liền các hội trường lớn và các phòng học. Thư viện đầy ắp sách và các phương tiện học tập quý giá. Ahimsaka hăm hở đọc những cuốn sách quý sưu tầm được. Khuôn viên trường trải dài hàng ngàn mét vuông với những vườn hoa. Rải rác trong trường, các nhóm học sinh đang tụ tập thảo luận, tranh biện hoặc đang đứng ngắm nhìn những bông hoa tươi đẹp. “Đây là một môi trường học tập lý tưởng,” Ahimsaka nghĩ như vậy.

Trường Takkasila thu hút mọi sinh viên ở những nền văn hóa khác nhau. Tạo ra hình ảnh đặc biệt, với những trang sức dân tộc đa dạng của các sinh viên. Ngay khi bước vào cổng trường Takkasila, Ahimsaka thấy đây là một nơi lý tưởng cho việc học tập.

Ahimsaka cúi chào thầy giáo Acariya Disapamuk

Sau khi được hướng dẫn dạo quanh trường, Ahimsaka được giới thiệu đến thầy giáo nổi tiếng Disapamuk. Ahimsaka quỳ lạy thầy giáo và trao quà của cha mẹ mình gửi tặng thầy. Thầy giáo Disapamuk vui vẻ đón chào Ahimsaka và hướng dẫn Ahimsaka về

ngồi chung với những sinh viên của thầy.

Tại trường Takkasila, Ahimsaka chứng tỏ là một sinh viên xuất sắc và chăm chỉ. Ahimsaka học tập xuất sắc, sớm trở thành thủ lĩnh trong lớp. Ahimsaka tiếp thu trong thời gian ngắn những kiến thức mà các bạn đồng lớp phải mất thời gian khoảng 3 năm để học tập. Thầy giáo Disapamuk tự hào về thành tích học tập của Ahimsaka. Một tương lai tốt đẹp phía trước đang dành cho Ahimsaka.

Ahimsaka luôn vâng lời thầy giáo với sự kính trọng và chân thành. Chỉ trong vài năm, Ahimsaka trở thành sinh viên giỏi nhất của vị giáo sư nổi tiếng. Không có gì ngạc nhiên khi Ahimsaka được thầy giáo quan tâm.

Thầy giáo Disapamuk coi Ahimsaka như con của mình mỗi khi Ahimsaka đến nhà. Sự lịch sự và thân tình của Ahimsaka đã gây ấn tượng cho vợ Disapamuk. Vì họ không có con, nên vợ thầy giáo đem lòng yêu thương và đối xử với Ahimsaka như thành viên trong gia đình. Đó thực sự là một vinh dự hiếm có cho một sinh viên.

Thầy giáo Disapamuk tuyên dương thành tích học tập của Ahimsaka

Lúc mới đến Takkasila, Ahimsaka có nhiều bạn gần gũi. Nhưng dần dần các bạn học có thái độ xa lánh Ahimsaka. Họ ganh tị với những thành tích và cách đối xử ân cần thầy giáo dành cho Ahimsaka.

Họ tức tối với những lời khen thầy Disapamuk dành cho Ahimsaka “Chúng ta phải chấm dứt tình trạng khó xử gây ra bởi Ahimsaka”.

Khi lòng đố kỵ trở thành hận thù, họ bắt đầu có ý đồ hãm hại Ahimsaka. Nhưng mọi cố gắng của họ, trở nên vô ích. Họ không thể tìm ra một lỗi lầm nào để làm mất uy tín Ahimsaka.

Ahimsaka bực bội vì ganh tỵ của bạn học

Vì vậy họ quyết định tạo ra những chứng cứ giả mạo, vu khống chống lại Ahimsaka, với mục đích làm cho thầy giáo suy nghĩ xấu về người học sinh mình yêu quý.

Họ biết rất rõ, họ không thể chỉ trích năng lực học tập của Ahimsaka. Thay

vào đó, họ có kế hoạch bôi nhọ tư cách của Ahimsaka. Họ thưa với thầy giáo rằng Ahimsaka trở nên kiêu ngạo, coi mình là người thông minh xuất chúng và muốn tạo tiếng tăm cho bản thân Ahimsaka. Để bảo đảm thành công, họ gieo rắc thêm mối nghi ngờ, rằng Ahimsaka lợi dụng lòng tốt và sự yêu thương để quan hệ bất chính với vợ thầy giáo.

Để thực hiện âm mưu độc ác, những người bạn học ganh ghét đã chia thành 3 nhóm. Nhóm đầu tiên họ thưa với thầy giáo của Ahimsaka về sai trái trong đạo đức và tư cách của Ahimsaka. Theo kế hoạch nhóm thứ hai và nhóm thứ ba sẽ cung cấp cho thầy giáo những bằng chứng mà nhóm thứ nhất đưa ra. Thầy giáo Disapamuk

đã khiến trách các học sinh và đuổi họ đi với lý do họ đã vu khống hãm hại Ahimsaka.

Ý đồ hãm hại Ahimsaka

“ Các người không làm được bất cứ điều gì tốt hay sao mà phải tìm cách hại Ahimsaka? Đừng mất thời gian để gây ra chia rẽ giữa ta và Ahimsaka! Hãy để cho cậu ấy yên tâm học tập. Điều các người phải làm là noi theo gương học tập của cậu ấy.” Ba nhóm học sinh, lễ phép thưa với thầy giáo, rằng họ đã quan tâm từ lâu, họ phải có nhiệm vụ thông báo cho thầy giáo về những việc làm sai trái và tư cách đáng chê của Ahimsaka. Bây giờ họ thưa với thầy giáo hãy quan tâm đến lời cảnh báo của họ để bảo vệ gia đình. “

Nếu thầy không tin chúng con, thì tốt nhất thầy có thể tự điều tra về Ahimsaka,” Họ lịch sự nói với thầy giáo của mình như vậy.

Cho dù thầy giáo Disapamuk lúc đầu phản đối lý lẽ của học sinh mình, nhưng dần dần những nghi ngờ lớn dần trong tâm thức của thầy giáo. Thời gian trôi đi, mầm mống nghi ngờ Ahimsaka bắt đầu hình thành trong tâm thức của ông ấy. Thầy giáo bắt đầu nghi ngại mối quan hệ gắn bó của Ahimsaka với vợ mình. Vợ của thầy giáo tương đối trẻ và quyến rũ, và vì vậy rất thích Ahimsaka. Bởi vậy không bao lâu thầy giáo rơi vào bẫy của những người học trò ganh tỵ. Tâm trí của thầy giáo bắt đầu bận tâm để ý mọi việc của vợ mình.

Ahimsaka và vợ của thầy giáo Disapamuk sôi nổi bàn luận

Thầy giáo nhận thấy Ahimsaka dành nhiều thời gian trò chuyện sôi nổi với vợ mình. Ông ấy ghen tỵ vì người vợ đã quan tâm nhiều đến Ahimsaka. Cô ấy đối xử với người học trò của mình hết sức yêu thương và chăm sóc từng li từng tí.

Nghi ngờ về tư cách đạo đức và hành vi của Ahimsaka ngày càng lớn dần trong tâm trí của thầy giáo Disapamuk. Ngày này qua ngày khác, lúc này đến lúc khác, thầy giáo đều suy nghĩ về mối quan hệ giữa người học trò và vợ trẻ đẹp của ông ta. Thầy giáo biết rất rõ họ thích làm bạn với nhau.

Tuy nhiên thầy giáo Disapamuk, cảm thấy thật nhỏ nhen nếu cho Ahimsaka hoặc vợ ông ta biết những suy nghĩ nghi ngờ trong tâm trí của ông ta. Thầy giáo Disapamuk tự hỏi “ Liệu những học sinh của mình phản ánh đúng hành vi của Ahimsaka? Liệu ta đã tin cậy với cậu học trò này, đến nỗi không nhận thấy bản chất thật của cậu ta. Ta đã đối xử với cậu ta như ruột thịt vậy mà tại sao cậu ta có thể làm như vậy với ta? Đây là lòng biết ơn mà cậu ấy muốn trả cho ta. Người ta luôn nói không có lửa làm sao có khói. Từ bây giờ trở đi ta phải kiểm soát cậu ấy mọi lúc. Thật là ngu ngốc nếu mình không theo dõi cậu ta từng giây phút.”

Thầy giáo Disapamuk nghi ngờ về sự trong sáng của Ahimsaka

Nghi ngờ mỗi lúc mỗi tăng cao trong tâm trí thầy giáo Disapamuk. Thầy giáo Disapamuk đang cố tìm lời giải đáp chính xác điều gì đã xảy ra. Mặc dù là người thông thái và học rộng nhưng thầy giáo Disapamuk vẫn không thoát được những lời vu khống.

Thầy giáo Disapamuk chờ đợi lúc vợ ông ta và Ahimsaka đang hăm hở trò chuyện trong nhà. Thầy giáo Disapamuk lặng lẽ men theo cánh cửa và lén nhanh vào bên trong. Cả Ahimsaka và vợ của ông ấy đang mải mê trò chuyện không biết thầy giáo đi vào. Không ý thức được sự có mặt của thầy giáo Disapamuk, họ chuyện trò

thân thiết theo thói quen mà không chào hỏi thầy giáo.

Thầy giáo Disapamuk đã giận dữ vì cả Ahimsaka và vợ của thầy giáo không chào đón khi ông bước vào. Thầy giáo Disapamuk tức giận vì học sinh có hành vi hỗn xược như vậy. Thầy giáo Disapamuk giận dữ la mắng Ahimsaka về hành vi bất kính với thầy giáo. Chưa bao giờ bị khiển trách, Ahimsaka bối rối bởi lời quở trách nặng nề từ người thầy cậu ấy ngưỡng mộ. Thầy giáo Disapamuk run lên vì cơn giận dữ. Ahimsaka đứng lặng lẽ, mê muội cuối đầu và nước mắt nhỏ giọt xuống nền.

Thầy giáo Disapamuk giận dữ Ahimsaka vì đã thiếu tôn trọng thầy

Sau cơn thịnh nộ, thầy giáo Disapamuk buộc Ahimsaka phải rời nhà ngay lập tức. Ahimsaka cố giải thích với thầy giáo “ Thưa thầy, xin thầy tha lỗi, em không có ý định vô lễ với thầy. Chỉ vì em không biết thầy đến. ” Ahimsaka cầu xin nhiều lần nhưng thầy giáo Disapamuk cương quyết cấm Ahimsaka đặt chân vào nhà mình. Ahimsaka không còn lựa chọn nào khác đành về phòng mình thu dọn đóng gói đồ đạc và ra đi.

Trước khi ra đi, Ahimsaka lễ phép chào thầy giáo Disapamuk và vợ ông ta. Một lần nữa, Ahimsaka xin thầy giáo tha thứ. Nhưng thầy giáo vẫn không thay đổi. Thay vào đó, thầy giáo vẫn tỏ thái độ thiếu bình tĩnh và giận dữ. Quá thất

vọng, Ahimsaka rời nhà thầy giáo và tìm kiếm chỗ trọ mới trong ký túc xá.

Bây giờ thầy giáo Disapamuk nhận định những gì mà bạn học của Ahimsaka thừa là sự thật. Disapamuk trở nên ích kỷ, tàn bạo và đáng khinh ghét. Hơn nữa, Disapamuk hoảng sợ vợ ông ấy sẽ bỏ nhà đi theo Ahimsaka, một người đẹp trai và mạnh khỏe. Disapamuk không thể chịu đựng nổi suy nghĩ, ông ấy bị bỏ rơi một mình và bị phản bội bởi đứa học sinh ông coi như con trai. Disapamuk ngấm ngấm đưa ra những dự tính hết sức dã man.

Thầy giáo Disapamuk yêu cầu nộp lễ vật cho thầy

Bị tác động bởi ghen tuông và giận dữ, Disapamuk quyết định cách tốt nhất là

tổng khứ chàng thanh niên này. Ngay sau đó, Disapamuk lên kế hoạch cực kì ghê tởm để giết Ahimsaka. Nhưng điều ông ấy lo ngại là nếu giết Ahimsaka khi cậu ấy vẫn còn học với Disapamuk, mọi người sẽ biết, danh tiếng của ông bị hủy hoại, các học sinh sẽ không theo học ở ông nữa.

Disapamuk quyết định yêu cầu Ahimsaka dâng lễ vật tạ ơn cho thầy giáo. Một phong tục tín ngưỡng thiêng liêng trong Ấn Độ cổ đại. Theo phong tục, đặc quyền tối thượng của thầy giáo được yêu cầu học trò của mình dâng lễ vật tạ ơn thầy dưới bất kì hình thức mà thầy giáo ấy chọn. Việc dâng vật phẩm tế lễ bao gồm tế lễ phần thân xác con người, tế lễ vật phẩm, tế lễ bằng hành xác theo truyền thống Bà la môn.

Disapamuk biết rằng Ahimsaka sẽ không có sự chọn lựa nào để thoái thác việc dâng lễ tạ ơn, mà ông ấy yêu cầu. Việc đầu tiên sáng hôm đó, Disapamuk làm là gọi Ahimsaka đến. Ông ấy thông báo rằng ông ấy chỉ tiếp tục dạy cho Ahimsaka khi nào nhận đủ lễ vật tạ ơn là một ngàn ngón tay út. Những ngón tay út phải do đích thân Ahimsaka thu thập được từ bàn tay phải của nạn nhân.

Ahimsaka kinh hoàng sợ khi nghe lời đề nghị của thầy giáo. Để thu thập được một ngàn ngón tay út, Disapamuk chắc chắn rằng Ahimsaka sẽ giết hàng ngàn người để thu thập chúng. Thời kì đó, xã hội không ngăn cấm thầy giáo yêu cầu lễ

vật thông qua việc giết người. Ahimsaka thật sự kinh ngạc về lễ vật thầy giáo Disapamuk yêu cầu. Ahimsaka một mặt luôn khẳng định lòng biết ơn thầy giáo về tất cả những gì thầy giáo đã truyền đạt để Ahimsaka đạt được kiến thức sâu rộng, nhưng một mặt Ahimsaka ghét làm tổn thương mọi sinh vật hay giết hại một người nào! Ahimsaka rất muốn dâng lễ vật cho thầy giáo với cách mà cậu ấy có thể chấp nhận được. Nhưng Ahimsaka ghê tởm với việc giết người hàng loạt như vậy. Cho dù những người này không được nổi danh như thầy.

Ngay từ lúc nhỏ, Ahimsaka được cha mẹ dạy phải có đạo đức, lòng yêu thương và trên hết là quý trọng mạng

sống của con người. Thực ra, tên của cậu ta là “Ahimsaka” có nghĩa là không làm hại, không cướp đi mạng sống của người nào.

Quá kinh ngạc bởi một yêu cầu quá đáng, Ahimsaka tốt lên “ Thưa thầy, làm sao con có thể thực hiện hành động thô bạo giết người dân vô tội” Gia đình con chưa bao giờ phạm tội giết người. Chúng con sống trong tình yêu thương thanh thản, quý trọng cả bàn tay phải của nạn nhân.”

Ahimsaka xin thầy giáo Disapamuk được thay thế lễ vật

“ Thưa thầy, em sẽ thực hiện bất cứ điều gì mà thầy yêu cầu, nhưng xin đừng yêu cầu em giết hại bất cứ người nào.” Nhưng lời khẩn cầu của

Ahimsaka không được đề tâm. Tất cả xuất phát từ ý muốn của thầy giáo Disapamuk là trừ khử Ahimsaka. Thầy giáo khẳng khẳng không thể thay thế vật tế lễ cho thầy giáo. Thay vào đó thầy giáo muốn Ahimsaka trả lời ngắn gọn từ chối hoặc hoặc hoàn thành vật tế lễ. Thầy giáo dọa việc từ chối sẽ gây hậu quả cho cậu ta.

Ahimsaka đối mặt với tình thế tiến thoái lưỡng nan. Ahimsaka dần vật giữa tránh phạm tội và vâng theo thầy giáo để đạt được kiến thức và quyền lực siêu nhiên. Thầy giáo Disapamuk, người cậu ấy theo học, ngưỡng mộ và tôn kính như cha. Ahimsaka được thầy giáo hứa hẹn, một khi nhiệm vụ tế lễ vật cho thầy giáo hoàn thành, Ahimsaka được thầy giáo hướng dẫn ở

mức độ cao hơn và có địa vị khoa học tối cao. Mọi tội lỗi Ahimsaka gây ra sẽ được tha thứ. Ahimsaka không có lựa chọn bởi hoàn thành nhiệm vụ tế lễ sẽ giúp Ahimsaka có cơ hội tiếp thu kiến thức và sức mạnh siêu nhiên.

Bạn bè của Ahimsaka vui sướng vì đã loại bỏ được anh ấy

Để hoàn thành nhiệm vụ, Ahimsaka cung kính tạm biệt thầy giáo và rời trường đại học. Các bạn đồng học ghen tỵ với Ahimsaka, vui mừng vì kế hoạch đã thành công mỹ mãn. Chúng tin chắc Ahimsaka sẽ làm mồi ngon cho hàng ngàn con báo trong rừng.

Nghiệp chương của Ahimsaka trong kiếp trước đã đến lúc phải trả. Mùa

quáng bởi không phân biệt được giữa vàng lời thầy giáo giết người và nhu cầu cháy bỏng trong học tập, khiến Ahimsaka dồn hết sức lực thực hiện việc giết người hàng loạt. Ahimsaka quyết định phải hoàn thành nhiệm vụ với bất cứ giá nào để đạt được nguyện vọng của mình

Trang bị gươm, dao và giáo, Ahimsaka đi vào khu rừng Jālinī, nằm ở phía biên giới của Kosala. Ahimsaka chọn một khu đất cao trên mỏm đá thuận lợi có thể nhìn thấy bao quát các xe ngựa qua lại. Trong đó có những đoàn xe, thương gia thường sử dụng để chở hàng hóa gồm gạo, bột mỳ, lương thực khác từ Kosala đến giao thương với thành phố Kosambi.

Ahimsaka theo dõi những nạn nhân từ chỗ ẩn nấp

Nơi đây là giao lộ nổi Savāthī và những vùng nổi tiếng khác về lụa, vải để giao thương đến những vùng xa xôi như Hy Lạp và La Mã. Và còn là nơi những đoàn xe chuyên chở hàng hóa giao thương với quốc gia láng giềng Magadha.

Ahimsaka tính toán, bằng cách tấn công bất ngờ những thương nhân và người thường xuyên qua lại đoạn đường này, việc thu thập hàng ngàn ngón tay út sẽ hoàn thành sớm.

Từ chỗ ẩn nấp kín đáo trong khu rừng, Ahimsaka bắt đầu tấn công vào những thương dân vô tội, đi ngang qua khu rừng này. Đặc biệt, Ahimsaka tấn công những người mua bán, những lữ hành

đi chuyển bằng xe ngựa dọc theo khu rừng Jālinī. Ahimsaka nhẫn tâm giết người để lấy những ngón tay út. Mặc dù họ cầu xin tha mạng, nhưng Ahimsaka vẫn nhẫn tâm giết tất cả. Càng ngày, Ahimsaka không còn day dứt việc tấn công những người dân vô tội nữa. Thậm chí trẻ em, Ahimsaka cũng không tha!

Ahimsaka thu thập các ngón tay út của nạn nhân

Từ mỗi nạn nhân Ahimsaka cắt những ngón tay út từ bàn tay phải của họ mặc dù Ahimsaka không ghét họ. Thậm chí Ahimsaka còn muốn cho họ vàng và tài sản khác. Tất cả cái Ahimsaka muốn là cái đốt tay út của họ.

Lúc đầu, Ahimsaka treo những ngón tay lấy được từ các nạn nhân trên cây. Nhưng chúng đều bị quạ và các con chim kền kền ăn, trong khi Ahimsaka đang săn đuổi nạn nhân khác. Ahimsaka nhận thấy, nếu tiếp tục như vậy, sẽ không bao giờ hoàn thành nhiệm vụ của thầy giáo. Ahimsaka quyết định khâu các đốt tay vào sợi dây thành cái vòng đeo quanh cổ. Điều này giúp cho Ahimsaka bảo vệ được ngón tay và đếm được số lượng các đốt tay đã thu thập được. Với vòng đeo cổ như vậy, Ahimsaka được biết với tên gọi “Angulimāla”. Có nghĩa là kẻ đeo khâu chuỗi ngón tay. Tuy nhiên, Angulimāla nhận thấy khi Angulimāla kiếm được đốt tay mới thì các đốt tay cũ đã bị thối rữa và rớt ra. Angulimāla tính toán

phải giết hơn một ngàn người để hoàn thành nhiệm vụ của thầy giáo đưa ra. Nhưng thời điểm thuận lợi nhất đã trôi qua. Angulimāla lo lắng không hoàn thành nhiệm vụ.

Angulimāla tấn công đoàn xe đi qua khu rừng Jālinī

Ahimsaka trở nên nổi tiếng với cái tên “Angulimāla”. Với quyết tâm hoàn thành nhiệm vụ, Angulimāla ngày càng nhúng sâu vào tội ác. Tiếng đồn về sự tàn bạo của Angulimāla vang khắp nước. Cho dù tội lỗi Angulimāla gây ra là do vâng theo lời thầy giáo. Thương nhân, thường dân, thường cưỡi ngựa đi qua vùng này đều lo lắng tính mạng của họ. Thậm chí có lúc Angulimāla giết một lúc 40 thương nhân.

Mọi người bắt đầu tránh đi đến khu rừng Jālinī nơi Angulimāla đang mai phục. Tuyến đường xe ngựa giữa Kosala và Magadha trở nên hoang vắng. Điều này có nghĩa là có ít nạn nhân để Angulimāla tấn công. Tình hình buộc Angulimāla phải nghĩ cách hoàn thành kế hoạch. Để thoát khỏi bế tắc, Angulimāla quyết định tấn công vào người dân sống ven rừng Jālinī. Angulimāla đột nhập vào các ngôi làng ven rừng vào lúc trời sẫm tối, giết hại những người không may, đi ra ngoài vào thời điểm đó.

Angulimāla tấn công dân làng ven khu rừng Jālinī

Không bao lâu, dân làng phát hiện các cuộc tấn công này do Angulimāla thực

hiện. Họ tránh ra khỏi nhà khi màn đêm buông xuống và đóng chặt các cửa sổ và cửa chính. Việc săn tìm nạn nhân trở nên khó khăn cho Angulimāla. Angulimāla càng ngày càng trở nên liều mạng để đạt được mục đích của mình. Angulimāla liều mình đột nhập vào nhà dân, giết toàn bộ gia đình họ để lấy các ngón tay út. Những người dân làng sống ở ven khu rừng Jālinī hoảng sợ rời bỏ ngôi nhà của mình. Không một người nào có can đảm chống lại sự tàn bạo của Angulimāla. Dân làng di cư đến thủ đô Savātthī để xin nhà vua Pasenadi cứu họ khỏi bị Angulimāla sát hại.

Các già làng xin nhà vua Pasenadi sai lính đi bắt Angulimāla

Họ dựng lều cắm trại và chờ được diện kiến, xin vua Pasenadi bảo vệ cuộc sống của họ trước kẻ giết người hàng loạt. Khi vua Pasenadi cho phép diện kiến, các bô lão nước mắt đầm đìa, van xin nhà vua phái quân lính đi bắt Angulimāla. Vua Pasenadi nhận thấy vấn đề nghiêm trọng, khi dân làng phải di cư và quan hệ mua bán các nước láng giềng giảm sút. Nhà vua quyết định bắt Angulimāla trước khi tình hình trở nên tồi tệ và đe dọa đến Hoàng gia.

Chiều hôm đó, thị giả lang truyền lời của nhà vua khắp thành phố: “ Nghe đây! Nghe đây! Nhân dân Kosala. Ngay lập tức phải bắt được tên giết người Angulimāla. Angulimāla phải

đền tội dưới thanh gươm của Hoàng gia!”

Sứ giả Hoàng gia đọc lệnh bắt Angulimāla

Những người lính giỏi nhất trong cung điện được tập hợp ngay sau đó để thực hiện lệnh của hoàng gia. Nhà vua ra lệnh Angulimāla phải bị bắt và chịu tội chết.

Thông báo của Nhà vua lan rộng khắp Savātthī. Bhaggavā là một trong những người đầu tiên của triều đình biết được thông báo. Bhaggavā tự hỏi kẻ giết người hàng loạt gây khiếp sợ chính là con trai của ông, sau khi rời bỏ trường đại học Takkasila. Bhaggavā nhớ lại lời tiên đoán của chiêm tinh rằng con trai của ông sẽ trở thành kẻ giết người

khét tiếng. Có nhiều chứng cứ cho thấy Angulimāla không ai khác chính là Ahimsaka.

Bhaggavā cảm thấy cần phải nói với vợ về lời tiên đoán của chiêm tinh hoàng gia về Ahimsaka lúc mới sinh cậu ấy. Mantani hoảng sợ khi biết tên giết người hàng loạt chính là con trai của họ với cái tên “Angulimāla”

Mantani và Bhaggavā rất đau khổ
 Bhaggavā báo với Mantani bằng giọng đau buồn, “Đức vua đã sai quân lính đi bắt con trai rồi, thiếp của ta.” Khi Mantani nghe tin khủng khiếp như vậy lòng dạ Mantani trở nên tan nát. Mantani cảm thấy như đang bị dao đâm vào người và nghệt thở! “Con trai của Mantani, người con trai thiếp yêu

thương có thể là tên sát nhân! Thiếp phải làm gì trong lúc này? ” Mantani hỏi trong nước mắt. “ Liệu có thực Ahimsaka là tên sát nhân? Ta phải cứu con ta khỏi thanh gươm của binh lính”, Mantani suy nghĩ trong đau đớn.

Bhaggavā van xin Mantani hãy hiểu cho là ông ta. Bhaggavā muốn con trai của họ chạy trốn khỏi sự trừng phạt của Hoàng gia. Nhưng trên hết, Bhaggavā phải trung thành với nhà vua. Bhaggavā không có lựa chọn khác. Bhaggavā xin Mantani tha thứ vì không thể làm gì để cứu sống con trai họ.

Mantani bị dày vò về đứa con trai cô ấy sinh ra và nuôi nấng trong vòng tay yêu thương lại gây ra nhiều nỗi đau cho người dân. Nhưng nghĩ đến cảnh nhà

vua bắt và giết Ahimsaka, Mantani không thể chịu nổi. Mantani quyết định mạo hiểm đi vào khu rừng Jālinī để thông báo cho người con trai về nguy hiểm sắp xảy ra với nó.

Mantani nhớ lại người con trai của mình

Mantani tin rằng mình có khả năng khuyên Ahimsaka từ bỏ việc giết người. Mantani nghĩ “ Ta là mẹ của nó, không có người nào, giúp nó thấy lỗi lầm và quay về với chính nghĩa bằng ta?” Bây giờ là lúc nửa đêm, Mantani không thể đi vào khu rừng nơi các con thú hoang đại đang rình mồi, Mantani quyết định rời nhà vào sáng sớm trước khi Bhaggavā thức dậy, vì sợ Bhaggavā có thể ngăn cản.

Trần trọc trắng đêm, Mantani lo âu về tính mạng của con trai và tìm cách để cứu Ahimsaka khỏi cái chết. Người con trai mà Mantani đã mang thai 10 tháng và chăm sóc thương yêu trong nhiều năm. Bây giờ binh lính đang săn đuổi con mình như đang săn đuổi thú hoang. Lần cuối Mantani gặp con mình khi Ahimsaka tạm biệt cha mẹ để đi đến Takkasila. Mantani lo ngại, Ahimsaka sống một mình trong khu rừng hoang vắng, không nhà cửa, không thực phẩm để ăn. “Thức ăn!, thức ăn!” Mantani lập đi lập lại. Bản năng chăm sóc của người mẹ với con trai dâng lên trong Mantani. “Ta phải mang ít thức ăn cho con trai đang bị đói của ta. Ta phải nấu những món ăn ngon nhất cho con ta. Đưa con thân yêu

Ahimsaka có thể không có nhà để nấu ăn. ” Mantani tự bảo như vậy.

Mantani rời Sāvattthī trước lúc bình minh

Ngay lúc đó, Mantani ra khỏi giường, đi xuống bếp nấu những món mà Ahimsaka thích. Mantani gói thức ăn gọn gàng vào túi vải và trở về phòng. Mantani cảm thấy, thời gian trôi đi chậm chạp. Dường như một đêm thật dài, Mantani trải qua trong đời. Bình minh ló dạng, Mantani vội vàng đi đến khu rừng Jālinī. Mantani mang theo thức ăn và quan trọng nhất là quyết tâm để cứu con trai ra khỏi án chết. Lúc này giữa tiết xuân. Trời tối mịt, bao bọc bởi lớp sương mỏng và hơi lạnh. Đường vắng lặng, ngoài tiếng chân của mình,

Mantani không hề nghe tiếng động hoặc âm thanh nào khác trên đường. Thậm chí chim cũng chưa thức dậy, để hót líu lo. Mantani đi theo đường tắt, vì không muốn ai biết về hành trình của cô ta. Trước khi mặt trời mọc trên lưng đồi, Mantani đã đến được vùng ngoại ô Savāthī. Một giờ sau, Mantani đã ra khỏi Savāthī và đang đi đến khu rừng Angulimāla thường phục kích tấn công nạn nhân.

Đức Phật đang quán chiếu

Bảy giờ là năm thứ 12 của Phật lịch. Lúc này, Đức Phật đang cư ngụ tại tu viện Jetavana. Buổi sáng đó, ngài quán chiếu mọi nơi. Thông qua tuệ giác ngài thấy Angulimāla có cơ duyên tốt nhưng

phải chịu nghiệp chướng do tội lỗi kiếp trước gây ra.

Đức Phật quán chiếu thấy Mantani đang đi về phía khu rừng nơi Angulimāla cư ngụ, để cứu con trai. Thông qua quán chiếu Đức Phật biết Angulimāla đang dốc sức hoàn thành nhiệm vụ thầy giáo. Đức Phật biết rằng Angulimāla đang thu thập được 999 ngón tay út và đang cố sức để hoàn thành 1000 ngón tay út tế lễ thầy giáo. Để hoàn thành được nhiệm vụ, Angulimāla sẽ có thể giết chết chính mẹ mình. Với mục đích ngăn ngừa Angulimāla từ bỏ ý định giết mẹ, Đức Phật đã quyết định can thiệp và cứu Angulimāla khỏi sa vào vực sâu của tội lỗi. Theo lời dạy của Đức Phật thì giết

mẹ là một trong năm tội lỗi không thể tha thứ.

Đức Phật đang quán chiếu những nguy hiểm Mantani đang đối mặt

Thông qua tuệ nhãn, Đức Phật thấy Angulimāla có đầy đủ phẩm hạnh nhưng bị lôi kéo bởi thầy giáo để trở thành một kẻ giết người tàn bạo. Do nghe theo lời thầy giáo và ước muốn ích kỷ của bản thân, đạt được kiến thức trong học vấn, Angulimāla mù quáng thực hiện nhiệm vụ thầy giáo giao. Đức Phật tin rằng Angulimāla có thể đạt quả vị thông qua lòng từ bi và nhẫn nhục.

Vì vậy, Đức Phật quyết định gặp Angulimāla trước khi Mantani tìm thấy Angulimāla. Bằng tuệ giác, Đức Phật sẽ ngăn chặn Angulimāla từ bỏ nghiệp

chương tàn ác và cảm hóa Angulimāla bằng con đường Đạo Pháp.

Dân làng cảnh báo Đức Phật về kẻ giết người Angulimāla

Đức Phật đi vào khu rừng Jālinī cách đó 30 dặm để cứu Angulimāla. Những người chăn bò, chăn cừu, thợ cày và dân làng thấy Đức Phật đi một mình vào rừng, họ khuyên Đức Phật không nên tiếp tục đi vào nơi ẩn náu của tên giết người Angulimāla. Họ cảnh báo, “Thưa Hòa thượng, Angulimāla là kẻ không kính trọng tu sĩ. Angulimāla sẽ giết ngài, đừng đi vào con đường này.” Dĩ nhiên dân làng không nhận ra Đức Phật bởi vì ngài quyết định xuất hiện trước Angulimāla như là một tu sĩ bình thường sống trong rừng. Lo lắng cho

Đức Phật, họ van xin ngài nhiều lần: “Thưa Hòa Thượng, không nên đi vào con đường nguy hiểm này. Con đường này có kẻ giết người Angulimāla, kẻ gây ra bao tội ác nhẫn tâm với dân làng. Tất cả mọi người đều là đối tượng của Angulimāla. Angulimāla thường xuyên giết hại mọi người và đeo ngón tay của nạn nhân thành vòng quanh cổ. Thậm chí, những đàn ông đi thành nhóm 10, 20, 40 người trên con đường này vẫn bị sát hại. Họ đều là nạn nhân của kẻ giết người dữ tợn Angulimāla! Đức Phật cảm ơn dân làng lo lắng đến Ngài và bình thản, đi vào khu rừng Jālinī.

Dân làng lo lắng đến sự an toàn của Đức Phật

Sáng hôm đó, Angulimāla thức dậy rất sớm. Angulimāla bồn chồn lo lắng vì chỉ cần thêm một ngón tay nữa là hoàn thành nhiệm vụ thầy giáo giao và trở về trường tiếp tục việc học dưới sự hướng dẫn của thầy giáo nổi tiếng. Angulimāla quyết tâm giết bất kỳ người nào đi ngang qua rừng ngày hôm nay. Khoảng giữa trưa, từ chỗ ẩn nấp, Angulimāla nhìn thấy một bóng người ở đằng xa, đang đi về hướng khu rừng Jālinī.

Angulimāla cảm thấy thời cơ hoàn thành nhiệm vụ của thầy giáo đã đến. Angulimāla quyết tâm sát hại nạn nhân để thu nạp ngón tay cuối cùng thứ 1000. Với toan tính như vậy, Angulimāla tập hợp vũ khí và đi xuống con đường rừng.

Angulimāla sẵn sàng tấn công người mẹ của mình

Núp mình trong bụi cây, Angulimāla chờ đợi. Lúc người đó tiến gần hơn, Angulimāla thấy đó là một phụ nữ đang đi bộ chậm rãi với một tay chống gậy một tay xách túi vải. Khi bóng dáng phụ nữ đó xuất hiện gần hơn, Angulimāla nhận thấy bà ta trông rất quen thuộc.

Lúc Mantani tiến gần, Angulimāla nhận ra, người đàn bà đó là mẹ của mình. Angulimāla đau xót khi thấy mẹ mình trông già yếu, mệt mỏi và lưng đã còng đi rất nhiều. “Ồi! mẹ thân yêu,” Kẻ giết người dữ tợn đã nhỏ lệ. Angulimāla không được gặp mẹ mình trong nhiều năm, kể từ khi Angulimāla

rời nhà để đi học ở Takkasila. Tình mẹ con đã làm mềm yếu trái tim Angulimāla. Phản ứng đầu tiên của Angulimāla là muốn tháo bỏ vũ khí và chạy đến ôm chầm mẹ của mình.

Cũng tại thời khắc đó, tâm trí Angulimāla lại quay về ý định xấu xa tăm tối, Angulimāla nhớ đến nhiệm vụ cấp thiết hơn cần phải hoàn thành. Angulimāla phải lấy được ngón tay út trong bất kì tình huống nào. Angulimāla đang đấu tranh giữa tình thương mẹ và ước muốn thu thập ngón tay cuối cùng. Với ước muốn hoàn thành nhiệm vụ của thầy giáo, Angulimāla quyết định giết mẹ mình. Nước mắt ràn rụa và đôi tay run rẩy Angulimāla vung đao và nhảy ra khỏi

bụi rậm, lao vào phía người mẹ không hề hay biết của mình.

Đức Phật xuất hiện trước Angulimāla như vị tu sĩ bình thường

Ngay lúc đó, Đức Phật với năng lực siêu nhiên, xuất hiện trước mặt Angulimāla. Lúc nhìn thấy Đức Phật, Angulimāla đổi ý định từ tấn công mẹ mình sang tấn công Đức Phật. Angulimāla nghĩ thật là đúng lúc và may mắn khi vị tu sĩ khổ hạnh xuất hiện trước mặt vào lúc này. Tại sao ta phải giết mẹ của ta, trong khi ta có thể giết vị tu hành ẩn dật một mình mà không cần phải suy nghĩ nhiều. Hãy để cho ta được yêu mến mẹ của ta. Thay vào đó ta sẽ giết vị tu hành ẩn dật này dễ dàng và cắt ngón út của ông ấy

Vung gươm lên, Angulimāla đâm bổ về Đức Phật. Khi Angulimāl đến gần, hào quang Đức Phật tạo ra ảo giác, chập chờn trước mặt Angulimāla.

Angulimāla đuổi theo sau Đức Phật
Angulimāla cố đuổi theo phía sau
nhưng vẫn không thể bắt kịp vị hòa
thượng, người chỉ đi chậm rãi với dáng
vẻ đạo mạo uy nghi.

Angulimāla tăng tốc đến khi thở
hồn hển. Angulimāla hoàn toàn kiệt
sức, buộc phải ngừng ruổi bắt. Chân
của Angulimāla quá mỏi và rướm máu.
Khắp người Angulimāla vã mồ hôi.
Angulimāla quá ngạc nhiên, Đức Phật
vẫn đi bộ thanh thản, dù chỉ cách vài
bước chân phía trước, nhưng
Angulimāla vẫn không thể đuổi kịp

Ngài. Lúc đứng lại để thở, Angulimāla nghĩ: Thật là ngạc nhiên trong quá khứ ta có thể chạy nhanh hơn voi và đuổi kịp nó. Ta có thể chạy theo con ngựa đang phi nước kiệu và bắt nó. Ta có thể đuổi kịp con hươu và giết nó. Nhưng bây giờ ta chạy với hết sức lực, vẫn không thể đuổi kịp vị tu sĩ khổ hạnh bình thản, đi chậm rãi, khoan thai, đạo mạo như vậy! Angulimāla hét lớn vào Đức Phật, “Dừng lại vị khổ hạnh kia” Đức Phật bình thản trả lời Angulimāla, “Ta đã dừng, Ahimsaka, người cũng nên dừng vậy.”

Đức Phật yêu cầu Angulimāla “Người phải ngừng lại”

Khi nghe như vậy, sự chuyển hóa diễn ra trong Angulimāla. Bản tính Phật trong người Angulimāla dâng lên, đức tính cao quý và phẩm hạnh của Angulimāla đã phá vỡ bức tường độc ác bao phủ Angulimāla bao lâu nay. Dựa trên câu nói của Đức Phật, Angulimāla nghĩ “ Vị tu sĩ đã gọi mình bằng tên mới sinh. Ông ấy đã biết sự thật. Nhưng mặc dù ông ấy vẫn đi, ông ấy nói “ Ta đã dừng, Ahimsaka, người cũng phải dừng.” Thật kì lạ, ta sẽ hỏi vị tu sĩ thêm vài câu, Angulimāla suy nghĩ như vậy. Angulimāla hỏi Đức Phật: “ Ngài có dụng ý gì khi nói ta dừng lại. Cho dù ta đã dừng lại nhưng ông vẫn nói ta chưa dừng.” Đức Phật chậm rãi quay về phía Angulimāla dùng tuệ giác để khai sáng với lời dạy:

“ Angulimāla, ta đã dừng mãi mãi và sẽ không chuyển động nữa. Vì ta nhân từ với tất cả chúng sanh, vì ta tránh gây ra tổn thương chúng sanh. Nhưng với con lại trái hẳn, không nhân từ với chúng sanh. con không bảo vệ sự sống của chúng sanh. Đó là tại sao ta nói ta đã dừng và con chưa dừng.”

Angulimāla kinh ngạc bởi sự thanh thản và cao quý của Đức Phật

Angulimāla nhận ra người đứng trước mặt không phải là vị tu hành bình thường. Angulimāla nhìn thấy dung mạo uy nghi, trầm lặng, toả hào quang của Đức Phật, vũ khí tự nhiên rời khỏi tay. Lần đầu tiên trong đời, từ khi trở thành kẻ giết người khét tiếng, nụ cười rạng rỡ xuất hiện trên gương mặt mệt

mỗi của Angulimāla. Angulimāla biết, Đức Phật đã đến khu rừng Jālinī để cứu Angulimāla khỏi tội lỗi. Hào quang của Đức Phật soi rọi những lầm mê mà Angulimāla vấp phải. Dẫn đến vâng lời mù quáng để hoàn thành nhiệm vụ của thầy giáo. Angulimāla giác ngộ qua lời dạy của Đức Phật, Angulimāla nguyện là đệ tử nghe theo lời dạy của Đức Phật.

Angulimāla xin được gia nhập vào tăng đoàn

Angulimāla không trở về Takkasila học tập mà muốn đi theo con đường tu hành. Angulimāla tin tưởng con đường tu hành sẽ giúp giải thoát được sự sai lạc mê lầm của bản thân. Để làm được

điều đó, Angulimāla phải trở thành tỳ kheo, gia nhập tăng đoàn và nghe theo lời dạy của Đức Phật. Với quyết định như vậy, Angulimāla tháo vòng các ngón tay đeo trên cổ và vất chúng đi.

Chắp hai tay tôn kính, đánh lễ vị Đức Phật đã cứu Angulimāla ra khỏi vũng bùn tội lỗi mà Angulimāla vấp phải. Angulimāla nguyện không bao giờ phạm phải tội ác và tuân theo lời dạy của Đức Phật. Angulimāla xin Đức Phật tha thứ tội lỗi quá khứ, và tuyên thệ: “ Nguyện suốt đời đi theo tăng đoàn, Đức Phật vì con mà đi đến khu rừng này. Nguyện lắng nghe những lời giảng Chánh Pháp mà Đức Phật dạy cho con, Nguyện đoạn tuyệt với tội ác.” Bằng khai sáng, Đức Phật gieo lòng từ bi cho Angulimāla.

Mantani cầu chúc Angulimāla

Angulimāla phát nguyện tu hành theo Đức Phật. Như vậy Angulimāla đã gia nhập vào tăng đoàn của giới tỳ kheo. Angulimāla ước nguyện được trở thành đóa hoa sen vượt qua vũng bùn lầy lội, để hương thơm ngát.

Mantani chứng kiến sự giác ngộ của Angulimāla. Mantani ngạc nhiên vui mừng khi nghe Angulimāla thề nguyện từ bỏ lầm mê và thực hành chánh pháp. Mantani vui mừng chạy đến bên Angulimāla. Nhìn thấy mẹ của mình, Angulimāla quỳ xuống cuối lạy mẹ mình. Mantani đặt tay trên đầu Angulimāla chúc may mắn.

Mantani và Angulimāla ôm nhau tạm biệt

Angulimāla ôm chặt người mẹ với lòng thương mến. Mantani quá vui mừng và chảy nước mắt. Trái tim của cô vỡ vụn khi nhìn thấy Angulimāla, một người lịch thiệp, dễ mến đã trở nên lôi thôi lếch thếch, xanh xao và mệt mỏi. Angulimāla trông rất yếu vì đã thiếu ăn.

Sau đó, Mantani nhớ đến gói thức ăn, Mantani đã chuẩn bị cho Angulimāla. Mantani lấy thức ăn và nói rằng " Con trai thân mến của ta, chắc nhịn đói lâu lắm rồi, ta mang cho con món ăn mà con ưa thích." Angulimāla cảm nhận tình thương người mẹ dành cho mình. Angulimāla không thể kìm chế được những giọt nước mắt biết ơn.

Angulimāla khóc như trẻ nhỏ. Mantani an ủi và giục Angulimāla phải ăn thật nhiều.

Dần dần lấy lại bình tĩnh, Angulimāla nhận thấy Đức Phật đang đứng bên họ. Angulimāla quay về phía Đức Phật mời Ngài một gói thức ăn ngon nhất. Angulimāla cúng dường Đức Phật như một đệ tử mới quy y cúng dường cho sư phụ. Đức Phật nhận vật cúng dường và chia nó thành hai phần. Lấy một phần cho ngài, phần còn lại ngài đưa cho Angulimāla và nói rằng " Thức ăn này được chuẩn bị bởi mẹ thân yêu của con. Con phải dùng phần thức ăn này."

Angulimāla cúng dường phần thực phẩm ngon nhất đến Đức Phật

Angulimāla đón lấy phần thực phẩm và đặt trên tay mẹ của mình và van xin mẹ phải ăn phần thức ăn này vì Mantani phải nhịn đói sau hành trình mệt mỏi từ Savatthī. Mantani nhận ra rằng Angulimāla sẽ không ăn cho đến khi Mantani đồng ý phần thức ăn được chia này. Vì vậy, Mantani nắm tay Angulimāla và dẫn đến gốc cây, ngồi xuống và đợi Đức Phật hoàn thành bữa ăn giữa ngo.

Sau đó họ đã bắt đầu ăn phần thức ăn của mình. Hai mẹ con trai cùng nhau chia sẻ phần thực phẩm. Mantani vui vẻ đút cho Angulimāla miếng cơm và các món ăn ưa thích. Angulimāla ăn không chút ngưng ngáp. Trong trái tim Mantani, Angulimāla vẫn là đứa trẻ.

Khi Đức Phật thấy Mantani và Angulimāla đã hoàn thành bữa ăn, Đức Phật báo cho hai mẹ con biết đã đến lúc phải trở về tu viện Jetavana.

Angulimāla cúi lạy mẹ của mình trước khi đến tu viện Jetvana

Angulimāla quay về phía mẹ, quỳ lạy một lần nữa trước khi đi cùng Đức Phật đến tu viện Jetavana. Mantani xoa đầu chúc Angulimāla trước khi Angulimāla đứng dậy. Mantani ôm Angulimāla vào lòng với tình thương mẫu tử.

Mantani tràn ngập cảm xúc. Một mặt, Mantani đã hạnh phúc khi thấy con trai mình từ bỏ tội ác. Cho dù thuộc dòng dõi Bà la môn, nhưng Mantani ngưỡng mộ Đức Phật. Nhiều người dòng dõi Bà la môn cao quý như Sariputta và

Moggalanā đã nhập hàng Tỳ kheo. Trong niềm vui chứng kiến thay đổi của con trai, Mantani lại buồn vì nghĩ rằng Angulimāla sẽ không được trở về nhà vì Angulimāla đã xuất gia.

Nước mắt làm sưng đôi mắt của Mantani. Nước mắt tràn xuống má Mantani. Angulimāla xin mẹ mình đừng khóc. Angulimāla sửa lại vạt choàng và lau nước mắt cho mẹ. Angulimāla nói: " Mẹ thương yêu, con sẽ ghé thăm mẹ bất cứ khi nào con có cơ hội. Xin mẹ hãy tin vào con và cuộc sống cao quý của tăng đoàn mà con đã gia nhập."

Angulimāla lau nước mắt trên khuôn mặt của mẹ mình

Angulimāla lau khô nước mắt cho mẹ và nói “ Con không bao giờ bỏ rơi mẹ, mãi mãi gần gũi bên cạnh mẹ." Mantani ôm chặt Angulimāla lần cuối cùng, như thể đó là lần cuối cùng Mantani được nhìn thấy con mình. Một lúc sau, Mantani từ từ buông người con ra và nói rằng “ Con trai thân yêu của mẹ, Đức Phật luôn soi sáng đường cho con. Con hãy nhận mảnh vải này để làm y phục. Đây là vật dụng mà mẹ có thể cho con trai của mẹ." Angulimāla vui vẻ nhận mảnh vải. Sau đó Angulimāla quay về với Đức Phật và cả hai đã bắt đầu cuộc hành trình đến tu viện Jetavana. Mantani đứng nhìn theo con trai cho đến khi bóng của người con hoàn toàn biến mất. Sau đó, với tâm trạng buồn bã, Mantani cùng

những người hầu bắt đầu cuộc hành trình trở về nhà.

Bhaggavā nhẹ nhõm khi thấy Mantani trở về nhà trước khi hoàng hôn buông xuống. Ngay sau khi gặp chồng, Mantani đã xin lỗi Bhaggavā vì đã đi tìm Angulimāla mà không báo. Bhaggavā ôm chặt Mantani và nói "Thiếp của ta, ta là người có lỗi vì đã không mạo hiểm đi cứu con trai của mình. Thiếp không có gì sai trái khi đã rời nhà đi tìm con mình. Sau đó, Mantani kể cho Bhaggavā những gì đã xảy ra tại khu rừng Lâm Tỳ Ni

Bhaggavā lo lắng ôm chầm Mantani lúc vừa về đến nhà

Bhaggavā tỏ ý hài lòng. Bhaggavā ôm Mantani và nhắc lại cho vợ mình hiểu

và không trách cứ ông ta vì đã không nói cho Mantani về lời chiêm tinh hoàng gia cảnh báo con trai của họ. Mantani cười và nói với ông rằng Mantani hiểu rõ hoàn cảnh khó xử của ông, khi là một vị quan lại có chức vụ cao trung thành của vua. Cả hai đều vui mừng khi con họ từ bỏ cuộc sống gia đình để xuất gia. Họ cầu nguyện con trai của họ giải thoát thông qua con đường tu hành.

Bằng giác ngộ, Angulimāla được tấn phong là một tỳ kheo bởi Đức Phật để tu học tại tu viện. Từ đó Angulimāla siêng năng thực hành Giáo Pháp tại tu viện Jetavana. Thông qua từ bi, trí tuệ, Đức Phật đã chuyển hóa Angulimāla thành một đệ tử tốt.

Lúc này, vua Pasenadi, người đã từng sai lính tinh nhuệ đi bắt Angulimāla, đến tu viện ở khu rừng Jetavana để thăm Đức Phật. Vua Pasenadi là một đệ tử trung thành của Đức Phật.

Vua Pasenadi viếng thăm Đức Phật
 Nhà vua xuống voi, đánh lễ Đức Phật.
 Sau khi chào hỏi Đức Phật, Vua chậm rãi ngồi xuống, thưa chuyện với Đức Phật. Đức Phật hỏi Nhà vua “ Triều đình đang chuẩn bị chiến trận”. Mặc dù hiểu được ý định của nhà vua, Đức Phật hỏi lý do nhà vua chuẩn bị quân lính của triều đình. "Có điều gì lo ngại đã làm cho nhà vua chuẩn bị quân lính? Vương quốc đã bị tấn công bởi láng giềng? Nhà vua Seniya Bimbisāra Magadha đã khiêu khích? Hoặc là

hoàng tử Lacchavi của Vesali làm phiên triều đình? Hoặc là kẻ thù đã đe dọa triều đình? "

Vua Pasenadi trấn an, Đức Phật rằng triều đình không tuyên chiến với các vương quốc lân cận. Ông tiết lộ việc huy động quân đội là bắt tên giết người ở khu rừng mà thôi. Đức Phật liền hỏi về tung tích của tên giết người này. Vua đáp: " Thừa Đức Phật, đó là kẻ giết người hàng loạt đáng sợ Angulimāla, làm cho dân chúng quanh rừng Jālinī bỏ nhà cửa, dời đi nơi khác sinh sống. "

Đức Phật hỏi thăm nhà vua về cuộc truy tìm của binh lính

Lo ngại Angulimāla phải chịu những những khung phạt của triều đình, Đức

Phật muốn nhà vua ân xá tội ác quá khứ khi Angulimāla đã trở thành tỳ kheo. Với chủ ý như vậy, Đức Phật hỏi nhà vua: “Đại Vương, giả sử ngài nhìn thấy Angulimāla khét tiếng đã cạo tóc và bộ râu của mình, đắp y và xuất gia theo các vị cao tăng học đạo, sống cuộc sống tu hành. Như vậy, Angulimāla đã khước từ sát sanh; từ bỏ đời sống vật chất; không nói dối và ăn chỉ có một lần trong ngày, không lập gia đình và đức hạnh. Nếu ngài nhìn thấy Angulimāla như vậy, ngài sẽ xử như thế nào?”

Đức Phật chỉ cho Vua Pasenadi Angulimāla Thera đang ở bên ngoài Nhà Vua Pasenadi là Phật tử, tôn quý Đức Phật và tăng đoàn trả lời: “Thưa

Đức Phật, thần sẽ đối xử với Angulimāla theo đúng phép với một tỳ kheo. Mọi người sẽ tỏ lòng kính trọng Angulimāla. Thần sẽ cúng dường vật phẩm Angulimāla, sắp xếp lính canh bảo vệ. Tuy nhiên, dân làng xung quanh rừng Jālinī, đều nhận xét Angulimāla là một kẻ giết người. Kẻ giết người không có thể trao dồi đức hạnh, tu hành và trở thành tỳ kheo!

Đức Phật ra hiệu cho nhà vua để mắt nhìn ra cửa sổ, xem những gì đang diễn ra trong khuôn viên tu viện. Vua nhìn theo hướng Đức Phật chỉ, thấy Angulimāla đang quét sân tu viện. Đức Phật nhìn vua và nói nhẹ nhàng: " Đây là Angulimāla, người tàn nhẫn giết người gây nhiều lo sợ cho người dân của Kosala."

Vua Pasenadi cung kính chào Angulimāla Thera

Vua mất bình tĩnh, trong giây lát. Tóc của vua dựng đứng vì lo sợ bị tấn công. Đức Phật trấn an, nhà vua và người dân thành Kosala không nên sợ hãi Angulimāla. Khi yên tâm vì Đức Phật đã chuyển hóa được Angulimāla, nhà vua lấy lại bình tĩnh. Nhà vua nhẹ người khi nghĩ rằng với Angulimāla bây giờ đã là một tỳ kheo, dân chúng sẽ có thể trở về làng sinh sống mà không sợ bị tấn công bởi Angulimāla.

Đức Phật sau đó giới thiệu tôn giả Angulimāla với Vua Pasenadi. Sau khi kính trọng đáp lễ Tôn giả Angulimāla, vua hỏi thăm về cha mẹ của Tôn giả Angulimāla. Tôn giả

Angulimāla, nghĩ rằng không nên giấu nguồn gốc để che đậy những hành động xấu xa trong quá khứ của mình khi đã trở thành một tỳ kheo. Tôn giả Angulimāla trả lời cha mẹ của ông là Bhaggavā Gagga và Mantani. Vua ban đầu ngạc nhiên khi biết rằng Tôn giả Angulimāla là con trai của cận thần Hoàng gia. Vua nhớ lại hiện tượng lạ thường khi sinh Angulimāla mà Bhaggavā đã tâm sự với ông sau đó.

Vua Pasenadi tán dương công đức của Đức Phật

Theo truyền thống, nhà vua cúng dường y phục, thức ăn, lều che nắng mưa và thuốc chữa bệnh cho Tôn giả Angulimāla. tuy nhiên Tôn giả Angulimāla, lịch sự từ chối lòng tốt

của vua, giải thích rằng bản thân Tôn giả đã có đủ bốn vật dụng và đang giữ giới định. Đó là, thiền định trong rừng và ăn một bữa trong ngày. Sau đó ông cáo từ Đức Phật và vua Pasenadi để đi vào trong làng gần đó, khát thực cho bữa ăn giữa ngày của mình.

Nhà vua và Đức Phật sau đó thảo luận một lúc về nhu cầu tăng đoàn trong Tu viện Jetavana và các vấn đề cần quan tâm khác. Trước khi rời tu viện, vua cung kính chào Đức Phật. Nhà vua tán dương công đức của Đức Phật đã chuyển hóa một kẻ giết người dã man trở thành một tỳ kheo. “ Thật là tuyệt vời, Đức Phật đã khuất phục được con người bất trị, hung ác như vậy. Thật là tuyệt vời. Thực sự kinh ngạc với những gì đã xảy ra với Angulimāla, người mà

triều đình không thể dùng vũ khí và quyền lực để chinh phục và trừng phạt.”

Dân làng miễn cưỡng cúng dường Angulimāla Thera

Tôn giả Angulimāla gặp phải khó khăn trong khát thực. Chỉ có một vài người, tin tưởng Đức Phật thay đổi thái độ tính tình và cuộc đời của Angulimāla. Họ luôn lo lắng và khi cúng dường vật phẩm cho Angulimāla. Hầu hết người dân vẫn sợ Angulimāla. Họ đóng cửa chính và cửa sổ của họ khi Angulimāla đứng trước nhà họ xin cúng dường. Nhiều người có thái độ thù ghét. Họ không thể tha thứ cho Angulimāla vì đã gây ra cái chết của người thân. Nhiều người vẫn không quên quá khứ giết hại

người vang lừng của Angulimāla. Kết quả là, khi Angulimāla đi khát thực, người ta sợ hãi tránh xa Angulimāla. Theo lời dạy của Đức Phật, Tôn giả Angulimāla nhẫn nhịn trước thái độ tiêu của dân chúng. Tôn giả Angulimāla hiểu tại sao mọi người cư xử như vậy. Tôn giả Angulimāla không tức giận, hoặc căm thù. Tôn giả Angulimāla chỉ thấy có lỗi với họ. Có những ngày thậm chí Tôn giả Angulimāla không nhận được một chút thực phẩm cúng dường. Angulimāla quyết định khát thực trong thành phố, hy vọng rằng dân chúng trong thành phố không nhận ra và xa lánh bởi sợ hãi. Nhưng dân chúng trong thành đã nhận ra Angulimāla, bởi quá khứ quá khét tiếng trước đây.

Angulimāla Thera hồi tiếc khi không giúp được các sản phụ

Mặc dù khát thực rất khó khăn, nhưng Tôn giả Angulimāla vẫn giữ nghiêm các giới của tu viện. Tôn giả Angulimāla cảm ơn tất cả những gì nhận được dù rất ít. Tôn giả Angulimāla oàn tâm theo con đường tu hành, không coi trọng đến những nhu cầu vật chất để tinh thần được giải thoát.

Một buổi sáng, trên đường khát thực ở một ngôi làng, Tôn giả Angulimāla đi ngang qua một ngôi nhà, nơi có một phụ nữ sắp sanh, đang kêu la vì đau đớn. Cô ta đau bụng trong nhiều giờ. Mọi người trong gia đình sợ rằng cô ta và đứa bé trong bụng sẽ bị chết. Vì

trưởng lão trong gia đình chạy đến và xin Tôn giả Angulimāla giúp cho cô ta bớt đau đớn. Tôn giả Angulimāla xin lỗi với mọi người, vì không có kinh nghiệm giúp đỡ phụ nữ sinh con. Các thành viên trong gia đình đau khổ, thất vọng.

Tôn giả Angulimāla đau lòng khi không có năng lực giúp các sản phụ. Tôn giả Angulimāla cảm thấy đau lòng khi không giúp người phụ nữ sắp sanh bớt đau đớn. Trên đường trở về tu viện Jetavana, tâm trí của Tôn giả Angulimāla day dứt vì bất lực.

Tôn giả Angulimāla tự hỏi " Tại sao các bà mẹ phải gánh chịu nhiều khổ đau khi sinh con? Làm thế nào ta có thể giúp người mẹ đau khổ này? Làm

thế nào ta giúp đỡ các em bé sơ sinh khỏi cái chết? Về đến tu viện Jetavana, Angulimāla thưa với Đức Phật những gì đã xảy ra trong làng sáng nay “ Trong quá khứ, con đã giết nhiều người vô tội. Xin cho con sức mạnh để cứu mạng sống mẹ con người phụ nữ sắp sinh kia và xứng đáng là một đệ tử của Đức Phật. ” Đức Phật muốn Tôn giả Angulimāla dùng sức mạnh từ bi để làm giảm đau đớn và cứu sống mẹ con người phụ nữ sắp sanh.

Đức Phật dạy cho Angulimāla Thera niệm kinh hộ sản

Từ trí tuệ sâu sắc, Đức Phật biết đây là cơ hội để Tôn giả Angulimāla chuộc lại lỗi lầm với dân làng. Một khi dân làng xóa bỏ suy nghĩ tiêu cực, dân làng sẽ

tha thứ và cúng dường cho Tôn giả Angulimāla.

Đức Phật dạy Tôn giả Angulimāla một đoạn kinh ngắn và khuyên Tôn giả Angulimāla trở về ngôi nhà có người phụ nữ sắp sanh kia để niệm chú giúp họ. Đức Phật hướng dẫn Angulimāla cầu nguyện để người phụ nữ sinh con an toàn và bớt đau đớn. Thông qua năng lực tu hành, Angulimāla cố gắng học thuộc đoạn kinh.

“Đôi tay này đã giết trên một ngàn người vô tội”

Tôn giả Angulimāla ban đầu nghi ngại không thực hiện được lời Đức Phật đã dạy. Tôn giả Angulimāla thưa với Đức Phật, “Mọi người đều biết trong quá khứ, con đã cướp đi sinh mạng của

nhiều người vô tội. Với bàn tay đã vấy máu giết hơn một nghìn người vô tội. Làm thế nào con có thể được tin tưởng như một vị tăng đức hạnh?”

Đức Phật giải thích, “ Từ khi nhập hàng tỳ kheo, con đã chuyên cần tu tập. Tăng đoàn đều khẳng định từ khi trở thành tỳ kheo, con đã không cố ý giết hại hoặc làm tổn thương bất kỳ sinh vật nào.”

Tôn giả Angulimāla bây giờ cảm thấy tự tin với năng lực tu hành của mình để vào làng giúp đỡ, người mẹ được may mắn, an toàn khi sinh con.

Với sự tin tưởng, Tôn giả Angulimāla trở lại ngôi làng

Đức Phật dạy Tôn giả Angulimāla sau khi hoàn tất việc trì chú hãy tưới nước

cam lồ lên đầu người phụ nữ chờ sanh để đem lại an lành cho họ. Phần nước cam lồ còn lại cho người phụ nữ chờ sinh uống.

Tôn giả Angulimāla quỳ lạy Đức Phật và lập tức trở lại ngôi làng. Lòng từ bi của Tôn giả Angulimāla dành cho người phụ nữ sắp sanh mãnh liệt đến độ Tôn giả Angulimāla rời Tu viện mà không cần dùng bữa ngộ. Khi trở lại ngôi nhà phụ nữ sắp sanh lúc sáng, Tôn giả Angulimāla trình bày với người nhà, mong muốn giúp đỡ người mẹ giảm bớt đau đớn khi sinh con.

Theo phong tục, nam giới không được phép trong phòng sanh, người mẹ chờ sanh nằm sau một bức màn được dựng vôi vàng trong sân. Những người đàn

ông vội vã chuẩn bị một chỗ ngồi để Angulimāla niệm kinh.

Ngồi xếp chân trên sàn đá, Angulimāla tập trung niệm hồng danh Đức Phật, niệm Pháp, niệm Tăng, và chú tâm đọc kinh.

Angulimāla Thera niệm Kinh hộ sản Lời kinh, đem lại an toàn cho người mẹ và em bé sắp sinh có nội dung như vậy: "Này cô, kể từ khi bản đạo xuất gia trở thành Tỳ khưu trong dòng dõi Thánh tông, biết mình không cố ý sát hại chúng sinh. Do lời chân thật này, xin cho cô sinh nở được dễ dàng, thai nhi của cô cũng được an toàn".

Ngay sau khi Angulimāla niệm xong lời kinh Paritta, Tôn giả Angulimāla yêu cầu người chồng đến rưới nước

cam lồ lên đầu và đề lại một ít cho người mẹ uống. Người mẹ không còn đau đớn, vật vã. Ít phút sau, cô đã sinh một bé gái mà không có một tiếng rên la.

Người mẹ của phụ nữ vừa sanh bé cháu bé đến đề Tôn giả Angulimāla chúc Tôn giả Angulimāla cảm thấy yên lòng vì cả hai mẹ con đều được an toàn. Mẹ của cô ta vui mừng, bé cháu bé đề Tôn giả Angulimāla chúc phúc. Tôn giả Angulimāla rưới nước cam lồ và niệm kinh cầu cho hai mẹ con khỏe mạnh và thân tâm an lạc.

Cả gia đình hoan hỷ. Họ không còn nghi ngờ đức hạnh Tôn giả Angulimāla, khi đã cứu người mẹ, thoát khỏi các chết. Các thành viên gia

đình và hàng xóm quỳ lạy Tôn giả Angulimāla theo nghi lễ Phật giáo.

Họ cúng dường Tôn giả Angulimāla những bông hoa. Họ biết ơn lòng từ bi của Tôn giả Angulimāla với bà mẹ và em bé. Từng người một, họ quỳ lạy tôn kính xuống dưới chân Tôn giả Angulimāla. Nhưng Tôn giả Angulimāla từ chối mọi lời khen ngợi. Tôn giả Angulimāla biết rằng Tôn giả Angulimāla đã thực hiện lời dạy của Đức Phật. Niềm tin sâu sắc vào lời dạy Đức Phật đã cứu sống 2 mẹ con người phụ nữ chờ sinh.

Gia đình bày tỏ tôn kính Tôn giả Angulimāla

Tôn giả Angulimāla thiên định trong niềm vui mừng của dân làng, “ Con

nguyện đem thân nay mang lại hạnh phúc cho chúng sanh, không làm bị thương, hoặc giết hại chúng sanh." Không bao lâu, người dân lan truyền về sức mạnh của đoạn kinh mà Angulimāla niệm đến Thủ đô Savātthī và các vương quốc lân cận. Từ đó trở đi, lời kinh Angulimāla niệm được gọi là kinh Angulimāla Paritta.

Nhận thức được hiệu quả lớn lao của kinh Angulimāla Paritta, các bà mẹ đang chuẩn bị sanh từ thị trấn và làng mạc xa xôi ở Kosala và các vương quốc xa xôi tìm đến nơi Angulimāla tu hành để được Angulimāla niệm kinh giúp an toàn và giảm đau đớn khi sinh.

Nơi Tôn giả Angulimāla ngồi niệm chú trở nên linh thiêng

Nơi Tôn giả Angulimāla ngồi niệm kinh trở nên linh thiêng. Các bà mẹ chuẩn bị sanh, lấy nước chỗ ngài ngồi xoa trên đầu mình mong gặp an toàn trong khi sinh.

Không chỉ có những bà mẹ, mà cả loài vật, đặc biệt là bò, dê gặp khó khăn trong thai kỳ đã được mang đến chỗ ngài ngồi để làm phép. Vì vậy, niệm kinh Angulimāla Paritta, trở nên quen thuộc với các bà mẹ. Việc thường xuyên tụng dường được coi là một lợi ích cần thiết cùng với lời cầu khẩn bảo vệ cho các bà mẹ khi sinh.

Thực hành tôn giáo Phật giáo đã trở thành một phần không thể thiếu trong

đời sống tinh thần của các bà mẹ. Đến nay, tại một số nước Phật giáo, các Phật tử vẫn còn niềm tin tụng kinh Angulimāla Paritta sẽ đem giúp cho người phụ nữ sắp sanh được mẹ tròn con vuông.

Câu nguyện tôn giả Angulimāla trở thành một truyền thống

Các vị cao tăng theo lời dạy của Tôn giả Angulimāla truyền bá lời kinh Paritta Angulimāla để giúp cho người mẹ sinh con không đau đớn. Giáo lý Phật giáo được mọi người theo học. Tăng đoàn khẳng định Tôn giả Angulimāla đã đạt quả vị A la hán. Lời kinh, được bổ sung thêm đoạn đầu :

parittam yam bhanantassa
nisinnatthāna- dhovanam

udakampi vinaseti
 sabbameva parissayam sotthinā gabbha
 vutthānam
 yañca sādheti tam khane
 therassangulimālassa
 lokanāthena bhāsitam
 kappattāhīyi-mahāītejam
 parittam tam bhanāmahe

Niệm A la hán Angulimāla trở thành
 thực tập tôn giáo hàng ngày
 Để an toàn cho các trẻ sơ sinh.
 Bây giờ, chúng ta phải niệm kinh
 Paritta Sutta để bảo vệ, mà bậc Giác
 ngộ của
 Chúng sanh đã chỉ dạy cho A la hán
 Angulimāla.
 Kinh Paritta mà chúng con trì niệm,

Đem lại sự an toàn cho bà mẹ và em bé.

Kinh Paritta Angulimāla, được các tăng, ni và tín đồ Phật tử cầu nguyện cho các bà mẹ đang chờ sanh.

A la hán Angulimāla trải qua khó khăn khi thực tập thiền

Sự thành công khẳng định A la hán Angulimāla vượt qua các thử thách đạt được đức hạnh trên con đường tu hành theo pháp môn tu thiền. Đến một hôm, A la hán Angulimāla không thể tập trung thực hành thiền định. Tâm trí của A la hán Angulimāla lúc nào cũng ám ảnh nơi Angulimāla đã giết chết nhiều vô tội gồm đàn ông, phụ nữ và trẻ em. Angulimāla vẫn nghe tiếng van xin, rên

ri của họ, " Hãy cho tôi sống. Tôi có một người vợ, con thơ và cha mẹ già để chăm sóc". Tiếng, khóc tuyệt vọng của các nạn nhân khiến A la hán Angulimāla liên tục bị phân tâm.

A la hán Angulimāla ám ảnh bởi những tội ác quá khứ của mình

Hình ảnh thân thể nạn nhân bị giết nằm rải rác dọc đường xe ngựa và rìa rừng ám ảnh A la hán Angulimāla. Cảnh chim kèn kèn, quạ và chó sói đang rĩa những xác chết thối rữa làm A la hán Angulimāla sợ hãi và bất an. Những việc làm tội lỗi trong quá khứ luôn hiện lên trong tâm trí, làm cho A la hán Angulimāla khó khăn khi tập trung thiền

Từ khi trở thành tỳ kheo, A la hán Angulimāla đã sám hối với những tội lỗi trước đây của mình và mong xóa được nghiệp chướng Angulimāla mắc phải.

A la hán Angulimāla tu tập để nương tựa với Pháp bảo

Bằng nỗ lực của bản thân, A la hán Angulimāla thực hành nghiêm giới tỳ kheo và lui vào rừng để tu tập thiền định.

Nhớ những ngày đầu tiên khát thực, A la hán Angulimāla gặp khó khăn từ dân làng. Nhiều người sợ hãi, trốn chạy khi thấy Angulimāla từ xa. Dân làng đóng cửa chính và cửa sổ mỗi khi A la hán Angulimāla đến trước nhà để khát thực.

Nhiều dân làng cúng dường cho A la hán Angulimāla

Do giữ nghiêm giới luật và tinh tấn tu hành, dân làng giờ đây tha thứ mọi tội lỗi của A la hán Angulimāla. Dân làng không còn sợ hãi mà kính trọng A la hán Angulimāla. Số người theo quy y A la hán Angulimāla ngày càng đông. Dân làng sẵn sàng cúng dường thực phẩm mỗi khi A la hán Angulimāla đi ngang qua nhà họ.

Tuy nhiên, không phải tất cả dân làng đều kính trọng A la hán Angulimāla. Một vài người vẫn còn thù hận, bởi Angulimāla đã giết người thân của họ. Họ tiếp tục xa lánh Angulimāla, mặc dù họ là Phật tử, quy y theo Phật pháp

và tôn trọng các tỳ kheo. Mặc khác, nhiều người không tin Angulimāla đã thực sự nương tựa với Phật, họ vẫn coi Angulimāla là đối tượng nguy hiểm cho xã hội.

Một nhóm dân làng tấn công vào A la hán Angulimāla để trả thù. Không thể thông báo cho lính bắt vì Angulimāla đã được nhà vua ân xá, dân làng quyết định tự tay họ trả thù cho những nạn nhân mà Angulimāla đã sát hại. Trong khi đang khát thực trong làng, một đám đông dân làng giận dữ của tấn công A la hán Angulimāla bằng cách ném đá vào người. Một cục đá lớn ném trúng trán của A la hán Angulimāla, gây ra vết rách sâu làm máu chảy. Những viên đá lớn nhỏ khác

bị ném tới tấp vào người, A la hán Angulimāla cảm thấy hoa mắt và ngã xuống đất. Dân làng chạy ào đến đánh Angulimāla để trả thù cho người thân của họ đã bị Angulimāla sát hại. Họ đánh Angulimāla bằng những thanh sắt, gỗ. Y choàng trên người Angulimāla bị xé rách, bình bát bị vỡ làm đôi. Thân thể đầy các vết thương chảy máu.

Khi A la hán Angulimāla nằm bất động, dân làng tưởng A la hán Angulimāla đã chết. Họ sợ hãi chạy trốn vào trong làng. Mặc dù bị thương nghiêm trọng và toàn thân đau đớn, A la hán Angulimāla vẫn nằm im không chống đỡ. A la hán Angulimāla âm thầm chịu đựng.

Bị thương tích nặng, A la hán Angulimāla lê người về tu viện Jetavana. Bị thương nặng, A la hán Angulimāla cố gắng lê người trở về tu viện Jetavana. Lúc nhìn thấy A la hán Angulimāla ở ngoài cổng, Đức Phật dìu A la hán Angulimāla vào và nhẹ nhàng lau sạch máu ở những vết thương.

Biết những giây phút cuối cùng của A la hán Angulimāla trên cõi đời đã đến, Đức Phật bằng tấm lòng từ bi Đức Phật nói "Đệ tử của ta, những gì con đang chịu đựng là kết quả của nghiệp chướng trong quá khứ mà con phải trả."

Đức Phật an ủi A la hán Angulimāla trong những phút cuối đời

Mặc dù, bị dân làng tấn công gây thương tích nghiêm trọng, nhưng A la hán Angulimāla vẫn không oán trách họ. Tựa người vào Đức Phật, A la hán Angulimāla thưa với Đức Phật, " Thưa Đáng giác ngộ, Con sẽ không bao giờ oán trách họ. Mặc dù thân thể đau đớn vì thương tích, tâm trí của con vẫn không oán trách họ".

A la hán Angulimāla nói lời cuối cùng với hơi thở yếu dần “ Con xin nương tựa Phật, Con xin nương tựa Pháp.” A la hán Angulimāla đi vào cõi Niết Bàn.

Đức Phật giải thích về Tôn giả A la hán Angulimāla đạt niết bàn

Trong một lần thuyết Pháp, các tỳ kheo thưa Đức Phật, về nơi tái sinh của A la hán Angulimāla. Đức Phật nói

Angulimāla đã đi vào cõi Niết Bàn. Các tỳ kheo bày tỏ sự ngạc nhiên, một người như Angulimāla, giết chết nhiều người dân vô tội lại vào cõi Niết Bàn.

Đức Phật giải thích cho các tỳ kheo rằng “ Bởi vì Angulimāla là người tốt, chỉ vì vâng lời mù quáng, mà hành động tàn ác. Sau khi được giác ngộ, Angulimāla rời bỏ những lầm mê, tự giác tu tập, thực hành thiện, đạt đến cuộc sống chánh niệm.” Đức Phật dạy các tỳ kheo những câu kệ sau:

“ Angulimala làm việc tốt để xóa bỏ nghiệp chướng;

Như mặt trăng chiếu sáng thế giới này khi thoát khỏi một đám mây.”

Không có tư liệu chi tiết trong nói về những năm tháng cuối đời của A la hán Angulimala. Tuy nhiên, chúng ta có

thể hình dung cuộc sống của A la hán
Angulimala trong rừng, siêng năng
thực hành Giáo Pháp, thông qua bài kệ
sau:

Ai trước phóng dật, sau không phóng
dật,

Sáng chói đời này, như trăng thoát
mây,

Ai làm ác nghiệp, nhờ thiện chặn lại,
Sáng chói đời này, như trăng thoát
mây.

Niên thiếu Tỳ-kheo trung thành Phật
giáo,

Sáng chói đời này, như trăng thoát
mây.

Mong kẻ địch ta, nghe giảng Pháp
thoại!

Mong kẻ địch ta, trung thành Phật
giáo!

Mong kẻ địch ta, thọ lãnh chánh pháp,
Thân tâm an tịnh, san sẻ mọi người.

Mong kẻ địch ta, từ bậc Thuyết nhẫn,
Từ bậc Tán thán, vô oán hận tâm.

Thời thời nghe pháp, y pháp hành trì.

Một kẻ như vậy, không có hại ta,
Cũng không làm hại một người nào
khác.

Vị ấy sẽ chứng tối thượng tịch tịnh.

Hộ trì mọi người, kẻ tham người
không,

Như người dẫn nước, hướng dẫn nước
chảy,

Như kẻ làm tên uốn cong thân tên,

Như người thợ mộc uốn nắn cây gỗ.

Kẻ trí tự mình, tự điều phục mình,

Có kẻ được điều bởi gậy, roi, móc,

Riêng Ta được điều không gây, không
kiếm.

(Bởi bậc như vậy).

Ta tên Vô Hại, trước ta sát hại,
Nay được chánh danh, vì chẳng hại ai.

Trước ta được tên Angulimala,
Bị nước thác cuốn, ta quy y Phật.

Trước tay vấy máu, danh xưng
Angulimala,

Xem ta quy y, đoạn dây sanh tử,
Làm nghiệp như vậy phải sanh ác thú,
Khi lãnh nghiệp báo, không nợ ta
hưởng.

Kẻ ngu vô trí, đam mê phóng dật,
Còn người có trí, giữ không phóng dật,
Như giữ tài sản, tối thượng, tối quý,
Chớ mê phóng dật, chớ mê dục lạc.
Giữ không phóng dật, luôn luôn Thiên
định,

Chúng đắc đại lạc, quảng đại vô lượng,
Thiện lai, ta đến, không đi lạc hướng,
Không ai khuyên ta theo tư tưởng ác.
Giữa các chân lý được khéo giảng dạy,
Chân lý ta theo, chân lý tối thượng,
Thiện lai ta đến, không đi lạc hướng,
Không ai khuyên ta theo tư tưởng ác,
Ba minh ta chứng, Phật lý viên thành.